

15| **Znovu ocenit Boží dary**
foto: D. Mahendra

44| **Méně hraček – více radosti a kreativity**
foto: D. R. Jones

obsah

TÉMA

- 5| Vojtěch Pelikán, Renata Svobodová
Laudato si': Přichází čas ekologické konverze?
Co přináší encyklika papeže Františka a jak otlásla českým katolicismem?
- 9| Marek Orko Vácha
Nikdo další, kdo by to napravil
Kázání o čtvrté odpovědnosti člověka na zemi: odpovědnosti za přírodu.
- 13| Dominik Grohmann
Věřím, tedy chráním klima?
Ekologické problémy v pojetí zde registrovaných církví a náboženských společností.
- 15| Pavla Začalová
Znovu ocenit Boží dary
Mezi muslimy najdeme nejčernější ropáky i zelené šampiony – jako kdekoli jinde.
- 17| Veronika Gregušová
Uctívej vše živé, ale nebraň rozvoji
Jak o ochraně přírody přistupuje hinduistická tradice?
- 19| Lenka Kašová
Zelení druidové
Jak 21. století k druidství přišlo a oč v něm jde?
- 21| Martin Pavelka, Andrea Gálová
Návrat k posvátnosti rodnej zeme
Pro novopohanské rodnověrce představuje příroda nejen zdroje, ale i chrám.
- SERIÁLY**
- 23| Jan Dostalík
Gorazd Čechovský: města jako systémy
Jak vypadalo spojení romantika 19. století s vědcem 21. věku?
- 26| Jan Miessler
Masová média jako šířitelé rozvoje
Média nejsou zlá, šíří modernizaci, rozvoj a demokracii. Nebo ne?
- 28| Dominik Grohmann
Poroučet sněhu
Jak v době klimatických změn lyžovat bez černého svědomí?

- 30| Dominika Grohmann
Méně hraček – více radosti a kreativity
Spousta dětí má víc hraček, než potřebuje. Co s tím?

- 32| Lucie Sovová
Recyklovaná radost, dvojitá radost
Recyklační obchody a dílny ukazují, že se kola ekonomického systému mohou točit i jiným směrem.

- 36| Petra Němcová
Družstevní elektrárny – realistická chiméra
V západní Evropě družstevní elektrárny fungují, u nás jsou stále popelkou.

DROBNOHLED

- 40| Petr Jelínek
Lesem nelesem
Jaké příběhy prožily naše lesy a jak druhově rozmanité jsou?

- 44| Rozhovor s Markem Kvapilem
Obnovovat pěstitelské dovednosti
Se zahradníkem o průmyslovém osivářství, genových bankách a nadějích na změnu.

KULTURNÍ ZAHRAĐA

- 48| Lucie Sovová
Jak jsem se stal vegetariánem
V knize *Jist maso* si spisovatel Jonathan Safran Foer bere na paškál výrobu a konzumaci masa.

- 50| Barbora Bakošová
Skrytá esence českosti
Výstava *Má vlast* vyvolává otázky, jaké hodnoty české kultury vlastně hájíme.

- 52| Tereza Konrádová
Jak změnit svět (a sebe)
Filmová sonda do počátků Greenpeace obnažuje rozpory mezi tehdejšími ideály a dnešní realitou.

ROZHOVOR

- 60| Rozhovor s Jiřím Plockem
Život jako cesta za (sebe)poznáním
S moravským hudebníkem a družstevníkem o médiích, svěbytné hudbě a zužování duše.

editorial

Vážená čtenářko, vážený čtenáři,

v minulém, „uprchlickém“ čísle jsem se tady loučil výzvou „Neklesejte na duchu ani na myslí“. Po dalších dvou měsících naplněných teroristickými útoky, válečnými zločiny, hořícími deštnými pralesy a vzestupem nesnášenlivosti vůči Jiným to se světem nevypadá o moc lépe, spíš naopak. Leckoho napadne, jestli by nebylo lepší se na jeho marné zachraňování vybodnout a utéci se do světa vlastní rodiny, koníčků nebo nekonečných popkulturních slastí. Vždyť nerezignovat, to chce obrovskou, takřka nadlidskou vůli. Nebo víru.

A právě víře věnujeme hlavní téma předvánočního šestky, nazvané *Ekumenie*. Ekumenismus pochází z řeckého pojmu *oikúmené*, které znamená „celek obydleného světa“ a poprvé se objevuje u antického historika Hérodota. Postupně se onen „celek“ zužoval na helénský, římský nebo křesťanský svět a v posledním století ekumenismem zpravidla rozumíme snahy o sblížení různých křesťanských církví. V tomto čísle jsme si dovolili význam ekumenie opět rozšířit na celý obydlený svět a předponou „eko“ naznačujeme, že nás na různých náboženských či spirituálních tradicích zajímá jejich ekologický rozměr. Stačili jsme sice postihnout jen zlomek věr, přičemž jsme se soustředili na ty zastoupené ve zdejších kraji, přesto lze zobecnit: jestli máme mít jako lidstvo šanci, musí se na prosazování odpovědného chování vůči Zemi podílet věřící všech možných vyznání.

Závěrem roku chci jako obvykle poděkovat všem, kteří se na vydání letošního ročníku Sedmé generace podíleli, ať už šlo o redaktor(k)y, redakční radní, stážist(k)y, přispěvatele a přispěvatelky, inzerenty, donory a samozřejmě i vás, naše čtenáře a čtenářky. Doufám, že vám letošní ročník neztrpkl a zůstanete nám věrni i v tom příštím. Oslavíme v něm totiž čtvrtstoletí, což s sebou přinese nejen hořkosladké vzpomínání, ale i řadu změn. Nechte se (příjemně) překvapit.

Hodně víry a odvahy přeje
Vít Kouřil

Vít Kouřil